

किन किताब पढने भनेर शिक्षकले विद्यार्थीलाई बुझाउन सक्नुपर्छ

केही समययता पठन संस्कृतिको विकासमा नागरिकस्तर मा विभिन्न अभियान सञ्चालन भइरहेका छन्। गत वर्षदेखि पुस्तकालय अभियान समूहले समुदायमा आधारित पुस्तकालय स्थापनाको अभियान नै सञ्चालन गरेको छ। विद्यालयमा पनि पठन संस्कृतिको विकासका लागि चासो देखिएको छ। पठन संस्कृतिकै लागि विद्यालयमा पुस्तक प्रदर्शनी तथा विक्री अभियान सञ्चालन भइरहेको छ। हाले किताब घर समेत सञ्चालनमा त्याउनुभएका साहित्यकार छवि अनित्यसँग समृद्ध समाज दैनिकका सम्पादक सुरु श्रेष्ठले पठन संस्कृति र पुस्तक अभियानको विषयमा गर्नुभएको कुराकानी:

आहिले सम्म तपाईंले ९ वटा विद्यालयमा पुस्तक प्रदर्शनी गरिसकदा कस्तो अनुभव रहयो?

छवि: वालबालिकाका लागि अत्यावश्यक वस्तु पुस्तक पनि हो। हेटौडाको सन्दर्भमा म आफै पनि अभिभावक भएको हिसाबले मेरो वालबालिकाको क्षमता अभिवृद्धिका लागि पुस्तक खोज्दै गर्दा यहाँको वजारमा पाठ्यक्रम बाहेका अन्य पुस्तकहरू मैले पाउन सकिन। बेला-खस्त काठमाडौं जानेवेलामा पुस्तकहरू किनेर त्याउथैं र छोराछोरीलाई उपलब्ध गराउथैं। पछिलो समयमा म शिक्षण पेशावाट अलग भइसकेपछि फुर्सीदिलो समयमा मेरो जस्तै अरु अभिभावकको समस्यालाई मन्यनजर गरेर मैले यो अभियान थालीनी गरेको हुँ। सांगीला किताब प्रकाशक गृह र सम्पूर्ण पुस्तक वितरकको महत्वपूर्ण सहयोगमा मैले पछिलो समयमा केही स्थानका विद्यालयहरूमा पुस्तक प्रदर्शनी गर्ने अवसर मिल्यो। पुस्तक प्रदर्शनी गर्दैगर्दा विद्यार्थीहरूसँग नजिक रहेर बुझ्दा पाठ्यक्रम बाहेका नजिको घुलमिल हुन सक्ने चीज भनेको मोबाइल नै रहेछ। घरमा अभिभावकले मोबाइल सञ्जले उपलब्ध गराइदिने तर पाठ्यक्रमबाहेका पुस्तक उपलब्ध नगराइदिने भएकाले विद्यार्थीहरूले बढी समय मोबाइल मै व्यतित गरेको थाहा पाएँ। मेरो अनुभवअनुसार वालबालिकाहरू अल्छी गरेर नपढेको नभई अवसर नपाएर नपढने रहेछ।

पुस्तक प्रदर्शन गर्दै जर्दा विद्यार्थीहरूको आकर्षण र अभिभावकको चासो कस्तो पाउनुभयो?

छवि: एउटा विद्यालयमा भएको पुस्तक प्रदर्शनीमा एकैदिनमा तीन सयभन्दा बढी पुस्तक विक्री भएको छ। यसलाई हेदा विद्यार्थीको पुस्तकप्रतिको आकर्षण धैरै देखिन्छ। किताब देखिसकेपछि वालबालिकाको पढनुपर्छ भन्ने मानसिकता रहेको थाहा पाएँ। हामीले नै हाम्रा वालबालिकालाई किताब चिनाउन नसकेको महसुस पनि गरे।

बालबालिकाले विद्यालयको पाठ्यक्रमको किताब पनि पढेर नसकिरहेको अर्थो अवस्थामा अतिरिक्त किताबहरू पढन कसरी सरभव होला?

छवि: अहिलेको सन्दर्भमा पाठ्यपुस्तक मात्र पढने विद्यार्थीहरूले भन्दा पाठ्यपुस्तक र बाहेका पुस्तकहरू पढने विद्यार्थीहरूले सञ्जिलै समय व्यवस्थापन गरिरहेको देखिन्छ। यसरी हेदा बालबालिकालाई समय नुगोर भन्दा पनि समय व्यवस्थापन गर्न नसकेको देखिन्छ। यसका लागि अभिभावकले थोरै मात्र सहजीकरण गरिदिनुभयो भन्ने बालबालिकाले समय व्यवस्थापन गरी पाठ्यपुस्तक बाहेका किताबहरू पनि पढ्दून।

पढने बानीको विकास नहनुको कारण के पाउनुभयो?

छवि अनित्य साहित्यकार

छवि: पढने बानीको विकास हुन नसक्नुको प्रमुख कारण भनेको औपचारिक शिक्षा तथा पाठ्यपुस्तक बाहेक अरु पुस्तक पढनुहोस्ने भन्ने मानसिकता हो। अभिभावकले यो बुझाइमा परिवर्तन गराइ प्रत्येक हप्तामा १/२ वटा पुस्तक उपलब्ध गराइदिएमा पढने बानीको विकास हुनुका साथै सजिलै अक्षरहरू चिन्न सक्ने पनि देखिन्छ।

यो विषयलाई लिएर विद्यालयमा शिक्षकहरूको बुझाइ कस्तो पाउनुभयो?

छवि: हेटौडाको सन्दर्भमा अहिले केही शिक्षकहरूले पढने बानीको विकास गर्नुभएको छ। केही शिक्षकहरू आफै केही समय अगाडिदेखि पुस्तकालय अभियानमा पनि लागीरहनु भएको छ। विभिन्न साहित्यिक संघ, संस्थाहरूले पनि त्यसै अनुसारको कार्यक्रमहरू गर्दै आएका छन्। तर समग्र नेपालमा हेर्ने हो भने विशेषगरी शिक्षण र पत्रकारिता पेशामा लागेका व्यक्तिहरूको अध्ययन गर्ने बानी एकदमै कम देखिन्छ। बाहिरबाट हेर्दा शिक्षक र पत्रकारहरू सबैन्दन्दा धेरै पढेको जस्तो देखे तापनि वास्तविकतामा भने त्यो पाइँदैन। शिक्षकहरूले चाहिँ यस्तिका वर्ष पढेर, पास गरेर शिक्षक विनियोगको पेशाको अध्ययन गर्ने बानी एकदमै कम देखिन्छ।

विद्यार्थीहरूलाई पुस्तकप्रति आकर्षित गर्न शिक्षकहरूले के के गर्नुपर्ला?

छवि: विद्यालय तहमा रहेदा विद्यार्थीहरूको मेरो स्तर के हो, मेरो क्षमता कस्तो छ, मेरा लागि कस्ता किताब उपयुक्त हुन्छ भन्ने कुराहरूको निर्णय गरी त्यो अनुसारको किताब छन्नैट र त्यसकारण शिक्षकहरूले यो कूरामा विद्यार्थीहरूलाई सहजीकरण गर्न आवश्यक छ। त्यसैगरी शिक्षकहरूले आफानो विद्यालयको पुस्तकालयमा विद्यार्थीको रुचि, प्रकृति र आवश्यकताका आधारमा पुस्तक उपलब्ध गराउन सक्नुपर्छ। उपलब्ध पुस्तकहरूमध्ये विद्यार्थीको उमेर, प्रकृति र रुचिको आधारमा सही पुस्तक छानौटमा सहजीकरण गरिदिनुपर्छ। अर्को कुरा किताब किन पढने र त्यो किताब पढेर के के सिक्को भन्ने कुरा विद्यार्थीहरूलाई शिक्षकले बुझाउन सक्नुपर्छ।

समाज संवाददाता

हेटौडा: हेटौडा उपमहानगर पालिकाको बालअधिकार संरक्षण नीतिवारे अभिमुखीकरण कार्यक्रम भएको छ। राडो नेपाल र हेटौडा उपमहानगरपालिकाले आयोजनामा हेटौडा उपमहानगरपालिकाले आयोजनामा अवसर गरेको बालअधिकार संरक्षण नीति २०७९ वारे अभिमुखीकरण कार्यक्रम भएको हो।

कार्यक्रममा दिगो विकासका लागि बडावडामा बाल अधिकार समिति गठन गर्दै अधि वहनुपर्ने हेटौडा उपमहानगर पालिकाको महिला तथा बालबालिका महाशाखाको प्रमुख विष्णु कुमारी लामिछ्नेनेको भनाइ थियो। बालबालिका सहजकर्ता, सम्पर्कव्यक्ति, होल्टर व्यवसायी, बाल अधिकारीकर्मी र विद्यार्थीको समेत कार्यक्रममा उपस्थिति थियो।

बालबालिकाको अधिकार संरक्षणमा बालमैत्री स्थानीय शासनको अवधारणा कार्यान्वयनमा आएपछि स्थानीय तहहरूले संरक्षण नीति कार्यान्वयन गर्दै आइरहेको बताइएको छ। बाल संरक्षणको सवाल, कारण, चुनौती र संस्थागत प्रयासहरू बारेमा कार्यक्रममा छलफल गरिएको थियो। त्यस्तै उपमहानगरपालिकास्तरीय एकीकृत बाल संरक्षण संयन्त्रको बारे पनि

छावाको न्वारन, नाम राखियो विजयगज

चितवन: चितवन राष्ट्रिय निकूञ्जको हाती प्रजनन् केन्द्र खोरसोरामा शल्वाकीया गरेर जन्माइएको हातीको छ। हिन्दू संस्कार अनुसार पणिडत बोलाएर शुद्ध गरी हातीको छ। हातीको नाम विजयगज राखिएको छ। २५ वर्षको गण्डकीकली हातीले गत कागुन २४ गते बृथावार छावा जन्माउन नसके पछि नाम पहिलोपटक हातीको शल्वाकीया गरेर पेटवाट बच्चा निकालिएको थियो। जिम्दा झण्डै झण्डै मुटुको धडकन शून्य जस्तै भएको विजयगजलाई राखिएको थियो।

हातीको १२ ओं दिनमा न्वारन गर्ने चलन रहेको हाती प्रजनन् केन्द्र खोरसोराका नायव बृथावार सबैले यो बुझाइमा परिवर्तन गराइ प्रत्येक हप्तामा १/२ वटा पुस्तक उपलब्ध गराइदिएमा पढने बानीको विकास हुनुका साथै सजिलै अक्षरहरू चिन्न सक्ने पनि देखिन्छ।

हातीको १२ ओं दिनमा न्वारन चलन रहेको हाती प्रजनन् केन्द्र खोरसोराका नायव बृथावार छावा जन्माउन नसके पछि नाम पहिलोपटक हातीलाई डाला। विजय श्रेष्ठ नेतृत्वको टिमले शल्वाकीया गरेर सफलतापूर्वक छावा निकालेको हुनाले छावाको नाम विजयगज राखिएको उनले बताए। गण्डकीकली निकूञ्जमै रहेकी ५० वर्षीया प्रेरणाकीलीको छोरी हो। गण्डकीकलीको पहिलो बेतको बच्चा पनि रहेको थियो। उसको यो दोस्रो बेतको छावा हो।

निकूञ्जका चिकित्सक डा. विजय श्रेष्ठको टोलीलाई माउ र बच्चा दुवैको ज्यान खतरा देखिएको शल्वाकीया गरेको थियो। गण्डकीकलीको भाग करिब एक फिट चिरेर पेटभित्रको बच्चा निकालेको थियो। अहिले बच्चा र आमा दुवै ब्यस्थ छान्। हातीले छावालाई दूध भने दिएको छैन। अर्को हातीको दूध चुसाउने प्रयास भएपछि छावाले नै दूध खान जानेको छैन।

हाती प्रजनन् केन्द्रका नायव मन्त्रालय अनुसार भन्दैन अर्को ६ महिना अगाडि सूक्तेरी भएको हातीको दूध खुवाउन खोजेका छौं, छावाले चुस्नै जान्नैन, उसको माउले खान पाइ दिएको छैन।

अहिले छावालाई १ लिटर तातो पाइनीमा १ सय ग्राम पाउण्डर दूध धोलेर २२ घण्टामा दिने गरिएको उनले जानकारी दिए। हातीको शल्वाकीया गरिएको धाउ पनि निको हौदै आएको छ। हाती केही दुख्लाएको त छ तर विस्तारै खान थालेको महतोले जानकारी दिए। थोरै थोरै खान्छ तर सबै कुरा खान थालेको छ। महतो भन्दैन, 'उसको धाउ रहेका दिन ड्रेसिङ गर्ने गरेका छौं।'

प्रजनन् केन्द्रमा १ वर्षका ६ वटा, साडे ३ वर्षका ४ वटा छावा छान्

